



פער שנש? סוף התורה



מה קורה הפרשה?

יוסף- השליט "המצרי" טען שבנימין גנב את גביע הכסף שלו ולכן עליו להיות עבד במצרים. יהודה אחיו אינו משלים עם המצב ויוצא להגנת בנימין. הוא מוכן לעשות כל דבר אפילו להפוך לעבד ובלבד שבנימין הצעיר יחזור בריא ושלם הביתה אל יעקב אביהם. למראה הנאמנות ההדדית של האחים, יוסף פורץ בבכי ומגלה את האמת: " אני יוסף אחיכם" האחים בהלם! זו רעידת אדמה עבורם- השליט המסתורי מתגלה כאח הנבגד שרצה לבחון את מידת נאמנותם של האחים זה לזה.

יוסף, המשנה למלך מצרים מזמין את אביו יעקב ואת כל המשפחה לגור במצרים וכל להנצל מהרעב העולמי. יעקב וכל משפחתו יורדים מצריימה מלווים בהבטחה אלוקית שיעלו משם חזרה לארץ ישראל בבוא היום כ "עם ישראל". המשפחה הגדולה מתאחדת. מתוך חשש להתבוללות רוחנית ומשפחתית ועם המצרים והמוסר הבעייתי שלהם. בני יעקב מתחמקים מהצטרפות למערכת השלטון המצרית ולצבאה ומתמקמים בארץ גושן. יוסף מנהל בכשרון ובמוסריות את כלכלת מצרים בשנות הרעב.

(ע"פ פ"ש שוט תורה בהוצאת קרוב ללב)

שפת שלום ומפוררת החורה הילה וזוה אורייתא

קחו אוויר - צוללים לאומיק:

"פִּי אֵיךְ אֶעֱלֶה אֶל־אָבִי וְהִנְעַר אֵינְנוּ אִתִּי" (מד', לד')

בפרשתנו יוסף רוצה לבחון את האחים, האם תיקנו את עוון שנאת החינם שגרמה להם למכור אותו לעבד לפני כמה שנים ולכן הוא מניח את הגביע אצל בנימין אחיו ומודיע להם שהוא ישאר עבד במצרים כדי לעורר באחים ערבות הדדית.

יהודה שנבחר ע"י יעקב אביו לשמור על בנימין

בן הזקונים, פונה בזעקה ליוסף ושואל: "כי איך אעלה אל אבי והנער איננו איתי"? איך אחזור הביתה ללא בנימין?

מה אגיד לאבא? נראה ששאלה זו יכולה להיות רלוונטית גם עבורנו. איך אעלה לאבי שבשמים אחרי 120

ש"הנער איננו איתי"-ימי הנעורים שבהם עלי לבנות את עצמי

, את הכיוון הרוחני שלי, את אשיותי, חלפו ועברו להם מבלי שמילאתי אותם בתוכן ראוי ובמשמעות אמיתית...? לכן

אומר דוד המלך בתהילים: "כחיצים ביד גיבור, כן בני הנעורים" כמו שגיבור מלחמה קובע את מטרותיו ויורה את חיציו ליעד המדויק, כך בימי הנעורים קיימת היכולת יותר מבכל גיל לקבוע יעדים ומטרות רחניים, להתקדם אליהם ולהצליח להשיגם.

אל תפספסו את השנים היקרות האלה.. בהצלחה!!